

Wit tulen avondtoilet met wit fluweelen biesjes, hooge kraag van tule.

Thé bij Hirsch

We zaten er weer met zijn vierhonderdvijftigen, genoeglijk om de honderden tafeltjes gegroepeerd op de 2e. etage. Uit de kristallen troonluchters vloeide het electrisch licht neer over rechtvaardigen en onrechtvaardigen, en uit omvangrijke potten vloeide de thee bij stroomen in de verbeidende vierhonderd vijftig kopjes. De dames — immers 't publiek bestaat zoo overwegend uit dames, dat de heer der schepping er nauwelijks wordt opgemerkt, — de dames zitten allerplezierigst te redeneeren, knusjes als thuis met vriendinnen om de geurende kopjes thee, maar meer dan thuis zijn hare toiletten erop berekend om geventileerd te worden; het lijkt wel of sommigen de mannequins naar de kroon willen steken.

Kellners, geen dilettanten, doch welonderlegde vaklieden, naar hun gang, handigheid en wellevendheid te oordeelen, doorklieven de zoemende damesscharen in alle richtingen; ze houden zich ondeelbare momenten voor de tafeltjes op en zijn vóór men ze goed bemerkt heeft weder verder gevloden, met achterlating van nu eens een wafel, dan een koekje, een bouchée, een taartje. Gezelligheid heerscht in den weidschen tempel der modes, voor een wijle tot tea-room van je welste ingericht. Mondjes die niet eten, praten. Mondjes, die niet knabbelen, babbelen.... „Heb je m'n nieuwe mof gezien? schattig, hè?"

Zalmkleurige charmeuse met geplisseerd wit tulen overkleed; aigretten in het haar.

„Ja, 't is een dot."

„Hè ja, 'n beeldje."

„Neen maar, wat 'n snoes."

„Het is petit-gris, hè?"

„Petit-gris? Maar nee, zeg, hoe kom je eraan. Het is chinchilla. Gunst, kan je dat niet eens zien....?" (Het gelaat der tegenspeelster wordt 5 centimeter langer, de lip wordt, naar den aard van Aimard's opperhoofden „verachtelijk opgekruld"; de oogen verkrijgen een uitdrukking, die men in jargon zou kunnen vertalen met: „schep nou niet zoo op".)

„Mag ik je even voorstellen...."

„Graag."

„Mevrouw zus en zoo — mevrouw die en die. — Aangenaam. — O, ik geloof, dat ik het plezier al eens had bij de familie U - weet - wel...."

„Ja, ja, wij hebben samen nog eens gesoupeerd, maar het is lang geleden. Laat eens zien.

„Ja, het was nog...."

Terwijl die twee dames aan het uitzoeken zijn, begint gelukkig de voorstelling. Tegen den witten achtergrond van den wand zeer fraai uitkomend, schrijdt de eerste mannequin aan. Ze draagt een vorstelijken avondmantel van gele zijde met breeden kraag en zoom van skunk omzet. Op het kapsel wuift een lange donkere aigrette.

Na haar deint een ander mamzelleken aan in een zwartzijden avondtoilet, wijd gedecolleteerd, de rok breed uitvallend en kort, de schouders en armen met korte gebloemde gazen mouwen gedeeltelijk bedekt, of gedeeltelijk onbedekt; dat hangt af van den kant van welken men het beziet.

Nu volgt een juffrouwtje in saumon voile-stof; de wijde deinende rok en korte taille zijn gesmokt, het décolleté is zeer laag, en met een strook bloempjes omboord.

In sneller en sneller tempo komen de mannequins nu in telkens andere toiletten zich voortschuiven temidden der aandachtige en critische dames.

En al spoedig heeft zich tusschen hen ook een jonge débutante gemengd, de aardige Kitty, die haar luttele jaren niet alleen met eere draagt, maar zulks evenzeer

De Parijsche Wintermode.

hare kleedjes doet. Allerliefst wandelde het kleine parmantige en toch niet brutale jufje rond, nu eens in een witkante, dan in een crêpe, — dan in een voile- of mousseline avondjaponnetje, alle met de wijde rokken, met strooken en oprijgen of gesmokt, met de korte jakvormige tailles en breede ceintuurs, evenals de groote-menschen-avondjaponnen. Aan haar is de demonstratie van de robes de soir pour fillettes, toevertrouwd, en ... in goede handen. Ze liet het veelal geestige, wat ouderwetsche en gezellige der nieuwe mode, ook der jongemeisjes-mode, op het voordeeligst uitkomen. De dames hadden allen schik in de kleine kittige Kitty. Wij ook.

Maar niet minder oog had een elk voor de reeks van mooie jongedames-avondtoiletten, voorgedragen, als wij het zoo mogen uitdrukken, door een jongedame, die er alleraardigst mee uitzag; dat kunnen wij met de hand op het hart verklaren. Die luchtige tule, gaze de soie, voile à linon, crêpe en mousseline japonnetjes in lieve lichte kleuren, effen of met fijne dessins, dèden het. Ook de zwarte kleedjes, gebloemd of effen, met zwierige dunne mouwen en curieuze kragen en taillevorm, die door weder een andere jongedame gedragen werden, maakten een indruk van keurige voornaamheid. Avondtoiletten van fluweel met korte rokken, waarvan een lange vierkante sleep afhangt, deden, we moeten het bekennen, zeer vreemd aan. Misschien went het, maar die lange sleep achter aan den rondom korten rok wil ons niet aanstaan.

Weder een ander soort avondpakjes zijn die waarbij op een, natuurlijk korten, veelal lichtkleurigen of witten kanten of zijden rok een donkerkleurig overkleed of lang jak gedragen wordt, zijwaarts weggedrapeerd en van achter in breede golven afhangend. Meer dan de andere nog herinnert ons dit laatste genre aan de ouderwetsche kleeding onzer overgrootmoeders; verscheidene details en ook de geheele lijn van het costuum herinneren ons aan de dracht uit om ende bij 1813. Men kon zich in den Napoleontischen tijd wanen; alleen Napoleon zelf ontbrak, — indien wij ons wel herinneren.

Een verrukkelijken aanblik boden ook de velerhande avondmantels van fluweel, zijde, brocaat, en andere stof-

Zwart tulen avondtoilet, afgezet met fluweelen biesjes, gegarneerd met gitten (zwart) in de taille, daaronder goudkant.

fen, met het prachtigst bont omboord; de bontstrooken aan de mouwen waren bij sommige zoo breed als handmoffen, wat zeer aardig stond; een was er van smetteloos wit brocaat, rijk van patroon; één van gebatikt cérise fluweel; één van blinkend bruine zijde met vorstelijke sabelgarneering; één van grijs velours broché met vlokkend chinchilla omzet.... We noemen er slechts enkele uit de ontelbare, die ons daar in dien korten tijd passeerden, „aan den lijve" getoond door de sierlijk-rhythmisch wiegende schoone wandelaarsters.

Het gaat waarlijk niet aan u al de voortreffelijkheden op te sommen, die ons vertoond werden, en wij bepaalden ons tot wat ons het meest opviel en het meest karakteriseerend leek voor de huidige mode. Als iets eigenaardigs moeten wij den nieuwen kraagvorm noemen, die ook van voren opstaat, zoodat het hoofd als op een schotel ligt, en de groote tulen en gazen strikken, welke op het kapsel gedragen worden.

In het algemeen ziet men velerlei sprekende, ja, bonte kleuren, tot blauw-met-rose bijeenen; voor garneering worden veel kralen, loovertjes en bloemen gebruikt.

Ik eindig.

De thé's bij Hirsch krijgen meer en meer vermaardheid, en verdienen zulks ook. Immers zijn ze, behalve een gezellig uurtje in aangename omgeving, niet leerzaam, een soort van aanschouwelijk onderwijs in mode-kennis, een Berlitzcursus in goeden smaak?

WILLY.

Rose tafetas rok met plissé's van onder afgezet. Mousseline taille in dezelfde tint.